

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060104

DOM
2018-10-10
Stockholm

Mål nr
F 12195-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-12-13 i mål nr F 3674-17, se bilaga A

PARTER

Klagande

Lantmäteriet
801 82 Gävle

Motpart

Dentsolv AB, 556524-5882
Fredriksbergsvägen 41 C
132 48 Saltsjö-Boo

Ombud: Advokaten E E

SAKEN

Debitering av förrättningskostnader

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.
2. Mark- och miljööverdomstolen avslår Dentsolv AB:s yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

Dok.Id 1437943

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Lantmäteriet har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska ändra mark- och miljödomstolens dom och fastställa Lantmäteriets beslut om debitering av förrättningskostnader enligt fakturorna 80676217 och 80767061.

Dentsolv AB (Dentsolv) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom. Dentsolv har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Lantmäteriet har motsatt sig Dentsolvs yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Lantmäteriet har till stöd för sitt överklagande åberopat de handlingar och yttranden som getts in till mark- och miljödomstolen samt tillagt i huvudsak följande.

Lantmäteriet har redogjort för ärendets debitering i yttranden och har till mark- och miljödomstolen gett in förrättningsakten med dagbok samt utdrag och sammanställningar ur Lantmäteriets tidredovisningssystem. Av detta underlag kan man utläsa behovet av nedlagd tid samt hur den har beräknats och fördelats mellan sakägarna. Underlaget möjliggör en skälighetsbedömning av nedlagd tid. Det är felaktigt att skönsmässigt sätta ner förrättningskostnader och det saknas grund för nedsättning. Lantmäteriet har uppfattat att mark- och miljödomstolen menar att det nedsatta beloppet i huvudsak ska omfatta nedlagd tid efter återförvisningen.

Lantmäteriet debiterade Dentsolv 29,25 timmar för nedlagt arbete efter återförvisningen. Det nedskrivna beloppet motsvarar ca 17–19 timmar nedlagt arbete beroende på taxa. Denna del av handläggningen har framförallt avsett prövningen av yrkandet att inrätta en gemensamhetsanläggning. Det är uteslutet att avslutningen av ärendet hade kunnat ske med färre timmar än vad som har debiterats. Ärendet har varit komplext samt har bestått i ovanligt många sakägarkontakter. Det har utförts ett stort antal arbetsmoment vilket talar för ett synnerligen stort behov av tid.

Det föreligger inte synnerliga skäl för att ersättning för rättegångskostnader ska utgå enligt 16 kap. 14 a § fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL. Dentsolvs kostnader för ombud och teknisk konsult har inte varit nödvändiga i det aktuella målet.

Lantmäteriet har företagit de nödvändiga utredningar och kontroller som krävts för att slutföra ärendet utifrån de yrkanden som har framställts. Detta innebär inte att

Lantmäteriet har utfört onödigt arbete mot bakgrund av ärendets komplexitet.

Lantmäteriet har inte heller lämnat in material i sådan omfattning som Dentsolv påstår.

De uppgifter som har lämnats in till Mark- och miljööverdomstolen har framgått i redan tidigare ingivet material.

Lantmäteriet har till Mark- och miljööverdomstolen gett in en sammanställning ur myndighetens ekonomisystem som visar tider som fakturerats i varje enskild faktura samt en specificering av Dentsolvs fakturor efter arbetsmoment.

Dentsolv har vidhållit vad som anfördes i mark- och miljödomstolen och tillagt i huvudsak följande.

Den redovisning av tidsåtgången som fastighetsägaren Dentsolv har fått ta del av efter förfrågan och som hämtats ur Lantmäteriets redovisningssystem är mycket svårförståelig för en enskild fastighetsägare som inte är insatt i redovisningssystem.

Det är därför inte möjligt att peka ut vilka delmoment som kan anses oskäliga och vilka som inte är det. Enbart den totala skäligheten av tidsåtgång och arbetssätt kan därför bedömas. Utifrån det underlag som presenterats kan skäligheten inte bedömas. Eftersom den interna handläggningen hos Lantmäteriet inte är något som sakägarna kan påverka är det oskäligt att ett arbetssätt som inte kan uppfattas på annat sätt än ineffektivt ska drabba berörda fastighetsägare. Det är också grundläggande att det i efterhand går att förstå handläggningen och kopplingen mellan tidsåtgång och kostnad. Denna brist ska inte en sakägare drabbas av enligt gällande praxis.

En stor anledning till att Dentsolv hamnat i denna situation är att lantmäterimyndigheten tidigare i processen begått allvarliga fel (se Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom den 25 april 2013 i mål nr F 5810-11). När det gäller fakturan för inrättandet av gemensamhetsanläggning vidhåller Dentsolv att tidsåtgången för det

beslutet, som fattats utan sakägarkontakter, är orimlig och oskälig. Inget som har framförts av Lantmäteriet ändrar den inställningen.

I enlighet med 16 kap. 14 a § FBL ska Dentsolv tillerkännas ersättning för sina rättegångskostnader. Det föreligger sådana synnerliga skäl som anges i praxis (se rättsfallet NJA 2017 s. 503). Att Lantmäteriet driver denna fråga till högsta instans visar att det rör sig om ett mål av principiell betydelse. Det nuvarande målet är både juridiskt och tekniskt komplext. Det har varit omöjligt för Dentsolv att själv kunna förstå detta och bevaka sin rätt. Kostnaderna för att anlita ombud har varit nödvändiga. Lantmäteriet har dessutom lämnat in mycket material i målet och målet har växt och tagit en omfattning och komplexitet som medfört att det skulle vara oskäligt att Dentsolv ska stå för rättegångskostnaderna vid en eventuell framgång i sin talan. Kostnaderna avser handläggning av ett mycket långdraget ärende hos Lantmäteriet där även domstolen i efterföljande domar konstaterat att lantmäterimyndigheten begått allvarliga fel. Ärendet har även skickats mellan de kommunala och statliga lantmäterimyndigheterna vilket medfört extra kostnader.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Det som Mark- och miljööverdomstolen har att pröva är om debiteringen av förrättningskostnaderna är skälig eller om Lantmäteriet utfört mer arbete än vad som borde ha skett med hänsyn till ärendets karaktär och omfattning.

Avgifterna för lantmateriförrättningar är författningsstyrda och Lantmäteriet ska debitera förrättningskostnader efter principen om full kostnadstäckning. Eftersom inget avtal har träffats om fast pris för den aktuella förrättningen ska avgiften enligt 4 § förordningen (1995:1459) om avgifter vid lantmateriförrättningar beräknas efter den tid som behövs för handläggning av förrättningen och införande i fastighetsregistret.

Utgångspunkten för Lantmäteriets debitering är således att myndigheten har rätt till full kostnadstäckning för det arbete som lagts ner under förutsättning att kostnaden har varit skälig. Lantmäteriet har i detta fall debiterat Dentsolv för sammanlagt 131,56 timmar. Mark- och miljööverdomstolen finner inte skäl att ifrågasätta att den tid som

har debiterats faktiskt har lagts ned i ärendet. Domstolen bedömer vidare att det fakturaunderlag som Lantmäteriet har åberopat i Mark- och miljööverdomstolen är tillräckligt för att bedöma hur förrättningskostnaderna har beräknats och fördelats mellan sakägarna i förhållande till kostnadsfördelningsbeslutet. Det saknas därmed skäl att sätta ned det debiterade beloppet med anledning av brister i detta avseende.

I fråga om debiterad tid har varit skälig gör Mark- och miljööverdomstolen följande bedömning. För tiden efter mark- och miljödomstolens dom den 15 december 2015, då ärendet i viss del återförvisades till Lantmäteriet, har Dentsolv debiterats för 29,25 timmars arbete, varav 15,75 timmar avser beredningsåtgärder. Det yrkande som återstod att pröva efter återförvisningen avsåg inrättande av en gemensamhetsanläggning för ett garage som enligt mark- och miljödomstolens dom utgjorde lös egendom. Eftersom det saknas lagliga förutsättningar för att inrätta en gemensamhetsanläggning för lös egendom på det sätt som yrkades, borde det ha varit möjligt att fatta beslut om att ställa in förrättningen efter en relativt begränsad utredningsinsats. Mark- och miljööverdomstolen finner mot denna bakgrund att den beredning som lagts ned i ärendet har varit av större omfattning än vad som kan anses vara motiverat. Lantmäteriet har inte heller närmare redogjort för varför beredningen i denna del varit nödvändig. Den nedsättning om 30 000 kr som mark- och miljödomstolen fastställt framstår som skälig. Lantmäteriets överklagande ska därför avslås.

Rättegångskostnader

Dentsolv är vinnande part i Mark- och miljööverdomstolen och har yrkat ersättning för rättegångskostnader. Enligt 16 kap. 14 a § fastighetsbildningslagen (1970:988) krävs synnerliga skäl för att tillerkänna en sakägare som vinner ett mål rörande debitering av förrättningskostnader ersättning för rättegångskostnader.

Av förarbetena framgår att synnerliga skäl kan föreligga då det av någon speciell anledning framstår som oskäligt att kostnaderna bärs av den enskilde, t.ex. när det allmännas representant har fullföljt talan utan att ha objektivt godtagbara skäl eller har förfarit oaktsamt under processen. Ett annat fall då det är befogat att ersättning utgår är när ett mål fullföljs ända upp i högsta instans för att vinna klarhet om innebörden av gällande rätt (se prop. 2003/04:115 s. 41 f. och 1969:128 s. B 921 f.). Enligt rättspraxis

kan även målets juridiska eller tekniska komplexitet och stora betydelse för den enskilde utgöra skäl för att tillerkänna en enskild som vinner ett fastighetsbildningsmål mot företrädare för allmänt intresse ersättning för rättegångskostnader. En grundläggande förutsättning är emellertid att kostnaderna är nödvändiga för att den enskilde ska kunna tillvarata sin rätt (se rättsfallet NJA 2017 s. 503).

Frågan i målet har varit huruvida mark- och miljödomstolens bedömning av förrättningskostnadernas skälighet var riktig eller om det med anledning av vad som anförts av Lantmäteriet har funnits skäl att göra en annan bedömning. Vad Dentsolv har anført i rättegångskostnadsfrågan har haft begränsad betydelse för prövningen i Mark- och miljööverdomstolen. Målet i Mark- och miljööverdomstolen har inte heller haft den juridiska eller tekniska komplexitet eller den stora betydelse för Dentsolv att det finns synnerliga skäl för att tillerkänna Dentsolv ersättning för rättegångskostnader, varför bolagets yrkande därom ska avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Birgitta Bylund Uddenfeldt, tekniska rådet Jan Gustafsson samt tf. hovrättsassessorn Anders Wallin, referent.

Föredragande har varit Linnea Haglund.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-12-13
meddelad i
Nacka strand

Mål nr F 3674-17

KLAGANDE

Dentsolv AB
Fredriksbergsvägen 41 C
132 48 Saltsjö-Boo

Ombud: Advokat E E

ÖVERKLAGADE BESLUT

Lantmäteriets debiteringsbeslut den 19 augusti 2016 och den 16 maj 2017 i ärende AB 133796 (fakturorna 806762175 och 807670617)

SAKEN

Debitering av förrätningskostnader

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen ändrar de överklagade besluten på det sättet att det sammanlagda debiterade beloppet sätts ned med 30 000 kr till 142 565 kr.
 2. Mark- och miljödomstolen avslår Dentsolv AB:s yrkande om ersättning för rättegångskostnad.
-

Dok.Id 512382

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 30 E-post: mmd.nacka.avdelning3@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:00–16:30

BAKGRUND

Efter överlämnande år 2013 från den kommunala lantmäterimyndigheten i Nacka kommun fattade den statliga lantmäterimyndigheten, Lantmäteriet (LM), den 24 juni 2014 beslut om att avsluta en förrättning om fastighetsbestämning och fastighetsreglering berörande fastigheterna X-Y. Efter överklagande återförvisade mark- och miljödomstolen förrättningen i viss del till LM för fortsatt handläggning (dom den 15 december 2015 i mål nr F 4297-14). Mark- och miljööverdomstolen gav inte prövningstillstånd (beslut den 31 mars 2016 i mål nr F 220-16).

Genom beslut den 20 oktober 2016 ställde LM in förrättningen i återstående del. Beslutet överklagades till mark- och miljödomstolen, som avslag överklagandet i dom den 9 mars 2017 (mål nr F 6906-16).

I samband med avgörandena ovan har även fattats beslut om fördelning av förrättningskostnader.

LM har genom debiteringsbeslut den 19 augusti 2016 (delfaktura) och den 16 maj 2017 (slutfaktura) debiterat Dentsolv AB med sammanlagt (129 603+42 962=) 172 565 kr för förrättningskostnader. Debiteringsbeslutet den 19 augusti 2016 har prövats av mark- och miljödomstolen i dom den 9 mars 2017 (mål nr 5600-16). I domen framhölls att en materiell överprövning av förrättningskostnadens skälighet inte kunde ske förrän efter överklagande av slutfakturan.

YRKANDEN M.M.

Dentsolv AB har överklagat LM:s debiteringsbeslut och yrkat

- att delfakturan om 129 603 kr sätts ned till i första hand hälften och i andra hand en enligt mark- och miljödomstolen skälig kostnad
- att slutfakturan om 42 962 kronor sätts ned till i första hand en tredjedel och i andra hand ett skäligt belopp.

Dentsolv AB har också yrkat ersättning för rättegångskostnad med sammanlagt 74 687 kr 50 öre.

LM har yttrat sig i målet och bestritt ändring av de överklagade besluten. LM har även bestritt yrkandet om ersättning för rättegångskostnad.

UTVECKLING AV TALAN

Dentsolv AB har till stöd för sina yrkanden anfört bl.a. följande.

Delfaktureringen av 129 603 kronor

Av fakturan framgår inte vad delfaktureringen till Dentsolv om 129 603 kronor avser för tidsperiod. Tolkningen är att den avser det arbete som LM lagt ner i ärendet fram till avslutandet av förrättningen som överklagades till mark- och miljödomstolen och som innebar att förrättningen återförvisades för ny handläggning.

Någon specificering av faktureringsbeloppen på olika delmoment har inte gjorts i delfakturan. Det framgår inte om det fakturerade beloppet om 129 603 kronor enbart avser den del som enligt fördelningen av förrättningskostnaderna ska falla på Dentsolv som ägare av fastigheten Nacka X och om hänsyn tagits till mark- och miljödomstolens dom den 15 december 2015 om att någon extra debitering om 8 timmar inte ska belasta Dentsolv. Det framgår således inte av fakturan hur stor del som avser de olika åtgärderna och som ska fördelas på skilda sätt. Det är därför inte heller möjligt att utläsa vilka arbetsmoment som kan hänföras till respektive åtgärd. Ett resultat av detta är att det inte är möjligt att kontrollera att fördelning skett enligt kostnadsfördelningsbeslutet. Utgångspunkten är dock att de 129 603 kronor som faktureras Dentsolv enbart avser den del bolaget ska ansvara för.

Den totala tidsåtgången är enligt LM:s redovisningssystem 256,52 timmar. Det är emellertid svårt att utläsa hur de olika aktiviteterna fördelas på respektive förrättningsåtgärd och därmed vad respektive fastighetsägare ska vara

ersättningsskyldig för, åtminstone för den som inte är insatt i LM:s redovisnings-system.

Det är således inte möjligt att i detalj redovisa vilka delmoment av förrättningen som det lagts ner mer tid på än vad som var motiverat för respektive delmoment. Det kan enbart konstateras att det fakturerade beloppet totalt sett är orimligt högt. Några generella synpunkter kan dock framhållas.

Med några få undantag omfattar de olika redovisningstillfällena korta moment, vilket inte kan anses innebära en effektiv handläggning. En sådan handläggning medför normalt betydligt längre tidsåtgång än vid en mer sammanhållen handläggning. Detta drabbar i detta fall sakägarna med för höga och oskäliga kostnader, se särskilt delen beredning.

När det gäller handläggningen som ledde fram till domen 2015 kan även ifrågasättas nödvändigheten av att hålla fyra sammanträden innan förrättningen avslutades utan sammanträde. Varje sammanträde som inte är nödvändigt för att på ett rättssäkert sätt handlägga en förrättning medför extra tid för förberedelse och protokollskrivande m.m.

Slutfaktureringen av 42 962 kronor

Det fakturerade beloppet i slutfakturan rör handläggningen för prövning av yrkandet att inrätta gemensamhetsanläggning efter återförvisningen från mark- och miljödomstolen. LM ställde in förrättningen med hänsyn till att den i ärendet tillänkta gemensamhetsanläggningen var lös egendom. Detta utan att hålla sammanträde för att utreda möjligheterna att träffa en överenskommelse rörande hanteringen av den lösa egendomen. Dessutom utan kontakt med sakägarna i sakfrågan. Att inrätta gemensamhetsanläggning av lös egendom är möjligt, och också tillåtet, om äganderätten till den lösa egendomen överläts till de blivande deltagarna i gemensamhetsanläggningen i samma proportioner som delägandet i den lösa egendomen. Att ett inställelsebeslut fattat utan närmare utredning och sakägarkontakter ska kosta 42 962 kr kan inte anses skäligt.

Om tolkningen av fakturan är riktig har 22,75 timmar använts för beredning och kvalitetsgranskning. Med tanke på LM:s ”förenklade” handläggning torde inte mer tid än för genomläsning av domen, författande av protokollet och en kortare kvalitetsgranskning ha åtgått i detta avseende. Beträffande övrig redovisad tid kan någon bedömning av rimligheten inte göras.

LM har till stöd för sin inställning anfört bl.a. följande.

LM fattade flera beslut den 24 juni 2014 i fråga om fastighetsbestämning och fastighetsreglering. LM upphävde vissa servitut och ändrade ett servitut för biluppställning. LM avslog ett yrkande om inrättande av nya servitut och om frigörande av fastighetstillbehör och prövade även frågor om ersättning för ändring respektive upphävande av servitut och hur förrättningskostnaderna skulle fördelas mellan sakägarna. Ett yrkande om att inrätta en gemensamhetsanläggning prövades inte.

Debiteringsbeslutet den 19 augusti 2016 avsåg förrättningskostnader som uppkommit hos LM från det att ärendet hade lämnats över dit. Efter överklagande anförde mark- och miljödomstolen i domen den 9 mars 2017 i mål nr 5600-16 att det var fråga om en omfattande förrättning som pågått under en längre tid med ett stort antal tvistiga yrkanden vilket hade gjort det nödvändigt för LM att hålla flera sammanträden för att hantera de framställda yrkandena. Domen har vunnit laga kraft.

Angående vad Dentsolv har anfört avseende delfakturan om 129 603 kr

LM är av uppfattningen att tidsperiod samt uppgifter om fördelning av förrättningskostnader framgår såväl av fakturan som av kostnadsfördelningsbeslutet. Dessutom har denna fråga redan prövats av domstolen i mål nr F 5600-16 och LM har inget mer att tillägga utöver vad som tidigare anförts i denna fråga. (LM har inlämnat yttrandet i nämnda mål som bilaga i detta mål; *domstolens anmärkning*).

Det fakturerade beloppet är inte oskäligt med hänsyn till antalet yrkanden LM haft att pröva samt ärendets komplexitet.

LM vill dessutom påpeka att underhandskontakter har skett med Dentsolv om kostnader, vilket framgår av dagboksblad. Kontakt har därutöver skett på och i samband med sammanträden samt genom utlämnande av allmänna handlingar som har begärts.

På grund av att det har varit fråga om en omfattande förrättning med ett stort antal tvistiga yrkanden så har det enligt LM varit nödvändigt att hålla flera sammanträden. Även denna fråga är prövad av mark- och miljödomstolen i mål nr F 5600-16 och LM hänvisar till den bedömning som domstolen gjort.

Angående vad Dentsolv har anfört avseende slutfakturan om 42 962 kr

LM är av uppfattningen att de utredningar som har krävts för att ta beslut i det återförvisade ärendet också har företagits. Av den anledningen har Dentsolv fakturerats 42 962 kr, vilket är skäligt enligt LM. Dentsolv har inte debiterats några kostnader för eftermarkeringen utan motparten har betalat den delen i enlighet med kostnadsfördelningsbeslutet som har vunnit laga kraft.

LM anser avslutningsvis att nödvändiga utredningar och kontroller för att slutföra ärendet har företagits av LM, samt att detta inte har utgjort onödigt arbete mot bakgrund av ärendets komplexitet. Likaså har debiteringen skett korrekt enligt fastställd taxa.

Sammanfattning

Vid en samlad bedömning anser LM att kostnaden för upparbetad tid i ärendet har varit nödvändig utifrån aktuell förrättningstyp och svårighetsgrad. LM anser att den fakturerade tiden är skälig och därmed författningenslig.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen avgör målet utan att hålla sammanträde, med stöd av 16 kap. 8 § första stycket fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL.

Av rättsfallet RH 2009:32 framgår att laga kraften av beslut om en delfaktura är begränsad till att avse vad som vid tiden för utfärdandet av denna går att bedöma.

Dit hör inte skäligheten av den totala förrättningskostnaden. Det förhållandet att mark- och miljödomstolen i dom den 9 mars 2017 prövat delfakturan den 19 augusti 2016 har alltså endast begränsad betydelse vid prövningen av den sammanlagda förrättningskostnadens storlek i detta mål.

Det framgår av LM:s yttrande i målet att den debitering som nu är i fråga omfattar all tid som behövts för handläggningen fr.o.m. att förrättningen överlämnades till LM år 2013. Under denna tid har handläggningen genomförts med en mycket stor mängd små korta insatser, vilket i och för sig skulle kunna ha tytt på ett ineffektivt genomförande. Emellertid framgår det av förrättningens dagboksblad att inte bara frågeställningarna som LM haft att utreda varit ett flertal, utan även att sakägar-kontakterna varit väldigt många samt att dessa i de flesta fall har initierats av sakägare. Att det blivit en stor uppsplittring av den tid LM lagt ned är därför förklarligt och inte utslag av något felaktigt agerande från myndighetens sida.

Efter förfrågan från domstolen har LM överlämnat myndighetens faktureringsunderlag. Varken av detta underlag eller av tidigare ingivna handlingar framgår på ett klart och tydligt sätt hur förrättningskostnaderna beräknats och fördelats mellan sakägarna inom ramen för den fördelning av kostnaderna som det tidigare beslutats om. Denna brist försvårar för domstolen att bedöma riktigheten av det belopp som Dentsolv debiterats. Av Mark- och miljööverdomstolens dom den 11 oktober 2017 (mål nr F 4328-17) framgår att sakägare inte ska drabbas av att underlaget är bristfälligt.

Utifrån tillgängligt underlag gör domstolen bedömningen att särskilt kostnaden för den senare delen av handläggningen, efter återförvisningen, varit alltför hög. Vidare saknar, som framgått ovan, domstolen möjlighet att kontrollera om fördelningen mellan sakägarna i alla delar varit korrekt. Sammantaget och med hänsyn till förrättningens karaktär och omfattning bedömer domstolen att det belopp som Dentsolv debiterats genom de nu överklagade besluten ska sättas ned med 30 000 kr, till 142 565 kr. LM:s beslut ska ändras i enlighet härmed.

För att en sakägare i ett mål som det förevarande ska tillerkännas ersättning för rättegångskostnad krävs synnerliga skäl (se 16 kap. 14 a § FBL). Domstolen

bedömer inte att det föreligger synnerliga skäl att tillerkänna Dentsolv sådan ersättning. Yrkandet härom ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 427)

Ett överklagande kan ske senast den 3 januari 2018. Prövningstillstånd krävs.

Magnus Hjort

Björn Rossipal

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Magnus Hjort och tekniska rådet Björn Rossipal.